

Niedziela 9 października 2016

Wieniawski.pl

15. Międzynarodowy Konkurs Skrzypcowy im. Henryka Wieniawskiego
15th International Henryk Wieniawski Violin Competition

nr 1

ISSN 978-83-942260-3-9

ANDRZEJ WITUSKI:
A POTEM POJADĄ
DO VERBIER
I SANKT PETERSBURGA

TRIUMFALNY POWRÓT

Soyoung Yoon zainaugurowała Konkurs Wieniawskiego

MAXIM VENEROV:
NAJWAŻNIEJSZA
JEST MUZYKALNOŚĆ

Felieton na dziś

SZUKAMY
WIENIAWSKIEGO

STEFAN DRAJEWSKI

Henryk Wieniawski, gdyby żył w naszych czasach, byłby z całą pewnością celebrytą, bohaterem prasy brukowej i przede wszystkim portali plotkarskich. Nie mógłby się opędzić od paparazzi, którzy śledziliby każdy jego krok. Miał doskonałe wyczucie medialne, chociaż w jego czasach media wyglądały zupełnie inaczej. Sam potrafił zadbać o swój PR, wystarczy poczytać jego listy i wypowiedzi prasowe.

Jest pewnie zadowolony gdzieś tam w przestworzach, patrząc na miasto, w którym święcił triumfy jako wirtuoz i którego nazwę wprowadził swoim *Mazurkiem d-moll op. 3 „Souvenir de Posen”* do historii muzyki. Widzi pewnie, że jego utworów można słuchać nie tylko w szacownych murach Auli Uniwersyteckiej, ale również w telefonie, jadąc tramwajem lub idąc na spacer, w Internecie, na YouTube...

A my tradycyjnie spotykamy się po pięciu latach w październiku znowu w Auli Uniwersyteckiej, by odkryć „nowego Wieniawskiego”. Kim będzie: kobietą? mężczyzną? Europejczykiem czy może przybyszem z innego kontynentu?

Chociaż w programie pojawia się muzyka skrzypcowa różnych epok, to i tak publiczność czeka na ten moment, kiedy skrzypkowie zaczynają interpretować twórczość patrona konkursu. Pamiętam, jak przed laty do czerwoności rozpalala krytyków i publiczność dyskusja na temat polskiej szkoły wiolinistycznej. Dzisiaj to już chyba anachronizm. Wszyscy jesteśmy migrantami, a zwłaszcza młodzi artyści, którzy krążą po świecie w poszukiwaniu mistrza.

Nieważne kim będzie i skąd przyjechał na koncert. Najważniejsze, aby „nowy Wieniawski” grał pięknie... ■

Wieniawskiego czas zacząć

DOROTA JUSZCZYK

Soyoung Yoon jest jeszcze piękniejsza niż pięć lat temu, Maxim Vengerov jak zawsze uśmiechnięty i niezmiennie charyzmatyczny, a Andrzej Wituski już prawie spokojny – w takim nastroju cała trójka pojawiła się wczoraj na konferencji prasowej tuż przed inauguracją konkursu. Zwycięzczyni z 2011 roku wyznała, że kiedy dwa dni temu wysiadła w Poznaniu, natychmiast sobie przypomniała ile nerwów kosztowało ją wówczas to wydarzenie. Jednak gdy zobaczyła przyjazne twarze, od razu poczuła się lepiej. I opowiedziała jak bardzo wygrana odmieniła jej życie, ilu poznała wspaniałych ludzi i miejsc. Maxim Vengerov w ciągu ostatniego roku też poznał wspaniałych ludzi; dwieście pięćdziesiąt artystycznych dusz z całego świata. Wszystkich, którzy zgłosili swój udział w konkursie. Posłuchał jak grają, porozmawiał i wybrał czterdzieścioro. Dzisiaj każdego osobiście powitał. Chłopaków po męsku uściskiem dłoni, a dziewczyny serdecznie wyściskał. I dalej byłoby tak przyjemnie, gdyby nie to, że przystą-

piono do losowania kolejności występów, a z tym zawsze wiążą się spore emocje. Nikt nie chce być pierwszy, jednak ktoś musi zacząć. Maxim Vengerov z czarnego cylindra wylosował najpierw literę – „S” – od której młodzi skrzypkowie losowali potem numer swojego występu. Zaczął Arsenis Selalmazidis, który wystąpi jako szesnasty. Jeszcze kilka osób ciągnęło losy z numerkami, za każdym razem z westchnieniem ulgi, że to nie jedynek. Wreszcie padł numer pierwszy. Konkurs rozpocznie siedemnastoletnia Japonka Mone Hattori. Drobną i bladą, laureatką kilku już konkursów na świecie ukryła twarz w dłoniach i o mało się nie rozplakała. Otrzymała brawa... najgłośniej pewnie klaskali ci szczęśliwcy, których jedynek ominęła. Posmutniała też Hadar Rimon z Izraela, która wystąpi jako trzynasta. Uważa, że ta liczba przynosi pecha. Na szczęście jurorzy i publiczność nie patrzą na numery i liczby, w ogóle na nic nie będą patrzyli, będą tylko uważnie słuchali. Wieniawskiego czas zacząć. ■

TOWARZYSTWO MUZYCZNE
IM. HENRYKA
WIENIAWSKIEGO
W POZNANIU

Gazeta Konkursowa **Wieniawski.pl**

WYDAWCA:

Towarzystwo Muzyczne
im. Henryka Wieniawskiego w Poznaniu
ul. Świętosławska 7, 61-840 Poznań,
tel. 61 852 26 42, fax. 61 852 89 91

Druk: Hemigraf Poznań

ZESPÓŁ REDAKCYJNY: Adam Banaszak, Andrzej Chylewski,
Stefan Drajewski (red. naczelny), Adam Olaf Gibowski, Dorota Juszczak,
Magdalena Mateja, Małgorzata Pawłowska,
Kamilla Placko-Woźnińska (red. prowadząca), Anna Solak

ZDJĘCIA: Leszek Zadroń

KOREKTA: Małgorzata Pawłowska | TŁUMACZENIE: Beata Brodniewicz
PROJEKT GRAFICZNY I SKŁAD: Zbigniew Cieśliński Media Druk

A potem pojedą do Verbier i Sankt Petersburga

Rozmowa z **Andrzejem Wituskim**, dyrektorem XV Międzynarodowego Konkursu Skrzypcowego im. Henryka Wieniawskiego w Poznaniu.

Ależ Pan radosny...

Dowiedziałem się właśnie, że na ścianie budynku na lotnisku zaczęto instalowanie liter, które układają się w napis „Port Lotniczy Poznań–Ławica im. Henryka Wieniawskiego”. Dziesięć lat czekaliśmy na tę chwilę. W 2006 roku nadano poznańskiemu portowi imię patrona naszych konkursów i wreszcie teraz każdy, kto wylądował w Poznaniu, usłyszy o Wieniawskim.

Myślę, że na świecie i bez tego wiedzą, czego dowodzi rekordowa liczba zgłoszeń na tegoroczny konkurs. Ponad dwieście pięćdziesiąt osób z całego świata. W tym osiemdziesięcioro Polaków.

Wielu z nich z pewnością zgłosiło się, by móc zagrać przed Maximem Vengerovem, przewodniczącym jury i porozmawiać z nim. To on musiał wybrać najlepszych. Vengerov wykonał ogromną pracę. W Toronto, Interlaken, Tokio i Gdańsku przesłuchiwał wszystkich kandydatów, powiedział im, dlaczego jest na tak albo na nie i zdecydował o dopuszczeniu pięćdziesięciorga do udziału w konkursie. Kilkoro się wycofało i ostatecznie wystąpi 41 osób. W tym dziesięcioro z Polski.

Duża odpowiedzialność spoczywa na szefie jury.

Ale on się nie boi tej odpowiedzialności. Uprzedził mnie, że będą na konkursie skrzypkowie bardzo dojrzały, będą tacy, którym do dojrzałości daleko, ale też i młodzi, którzy może i wypadną słabiej, jednak mają talent i muszą dostać duży impuls.

Maxim Vengerov jest mocno związany z naszym konkursem.

Nic lepszego nie mogło nam się przydarzyć. Pamiętam przewodniczących jury, którzy przyjeżdżali do Poznania na ostatni moment, siadali i punktowali. A teraz mamy przewodniczącego, z którym przez cztery lata uzgadnialiśmy wszystkie szczegóły: jaki będzie program, kogo zaprosimy do jury i jak jurorzy będą oceniać.

Sprawiedliwie?

Zawsze oceniają sprawiedliwie, ale żeby nie było dyskusji o skrzywdzonych...

Dyskusje i tak będą. Publiczność ma swoich najlepszych i krytycy też wiedzą lepiej.

Dlatego postanowiliśmy, że jurorzy nie będą oceniać swoich uczniów, niczego nie będziemy zmieniać w regulaminie w trakcie konkursu, a po konkursie upublicznimy noty jurorów. Wreszcie o przejściu do kolejnego etapu nie zdecydować wyłącznie liczba punktów, gdyż czasami różnice są naprawdę niewielkie, tylko osobista decyzja każdego jurora: tak lub nie. A publiczność, Kapituła Krytyków i jury młodzieżowe mogą przyznać własne nagrody. Tak się dzieje od lat.

Pierwszy konkurs w 1935 roku miał dwa etapy, piętnasty – cztery. To prawie godzinne recitale.

Ale jaka możliwość poznania artysty! W programie pierwszego etapu jest obowiązkowa część sonaty Ludwiga van Beethovena. Tu od razu będzie wiadomo, z kim mamy do czynienia. Wprawdzie można potem błysnąć w *Ostatniej róży lata* Ernsta czy innym wybranym utworze, ale w sonacie trzeba pokazać, co się czuje, czy się rozumie, co się gra. Podobnie w następnych etapach. Program jest tak ułożony, by skrzypek

mógł się popisać umiejętnościami wirtuozowskimi, ale też pokazać, czy potrafi nas zaczarować, sprawić byśmy się zaszuchali.

Pan się tak zaszuchuje od prawie czterdziestu lat.

Dłużej. Już na studiach w 1952 roku biegałem na przesłuchania z kumplami na jeden bilet, który sobie przekazywaliśmy przez okno w toalecie. Od 1977 roku jestem, w różnym stopniu, zaangażowany w organizację konkursu. Jednak naprawdę „moje” to są konkursy z lat 2001, 2006, 2011 i 2016. Te przygotowywałem od początku do końca. Oczywiście, z moim kilkusobowym zespołem, świetnie się znającym na tej robocie. Same panie. Cztery lata pracujemy nad organizacją każdego konkursu. A czuwają nad nami dwaj panowie „W”... Wieniawski i Vengerov.

Trzeci pan „W”... to Wituski.

Mówiłem już, że jestem od roboty. Henryk Wieniawski ofiaruje nam swoją muzykę, piękno i wzruszenie. Maxim Vengerov daje swoją duszę, wysokie umiejętności i prestiż w świecie. Czy pani wie ile on robi dla promocji konkursu? Ile dzięki niemu mamy nagród pozaregulaminowych w postaci koncertów na całym świecie? Między innymi w Verbier, Porto, Sankt Petersburgu, w kilku filharmoniach w Niemczech. Tam pojedą nasi laureaci i poniosą ten konkurs dalej. W pewnym momencie musiałem go poprosić, aby nie organizował więcej tych nagród, bo każdy ofiarodawca chce przyjechać i osobiście ją wręczyć, a ja nie mam już miejsc na koncercie galowym. Przecież nie posadzę gości na dostawianym krześle.

To może warto zostawić te nagrody na konkurs w 2021 roku.

To będzie konkurs już beze mnie.

Nie wierzę, że wybiera się Pan na emeryturę.

To proszę spojrzeć na mój pesel. Konkurs Wieniawskiego, najstarszy konkurs skrzypcowy na świecie, ma osiemdziesiąt jeden lat. Ja mam o trzy lata więcej. ■

ROZMAWIAŁA
DOROTA JUSZCZYK

Najważniejsza jest muzykalność

Maxim Vengerov, przewodniczący jury, w rozmowie z Małgorzatą Pawłowską opowiada o tym, jak przebiegały preeliminacje i czego poszukuje u młodych skrzypków.

Już po raz drugi przyjął Pan na siebie obowiązki przewodniczącego jury Konkursu Wieniawskiego. Jak Pan się odnajduje w tej roli i sytuacji?

To dla mnie wielki zaszczyt, że znów mogę przewodniczyć obradom wspaniałego jury tego prestiżowego konkursu, który jest uznawany za jeden z najważniejszych konkursów skrzypcowych na świecie. Przez ostatni rok miałem okazję pracować podczas kilku innych konkursów, więc mam nadzieję, że i tu, wraz z pozostałymi członkami jury, należycie spełnimy swoje zadanie. Wybór zwycięzcy to niezwykle ważne zobowiązanie, choć wymaga ogromnej pokory.

Jako jedyny członek jury przesłuchał Pan już wszystkich kandydatów. Co Pan sądzi o ich umiejętnościach i czego Pan od nich oczekuje?

Myślę, że przesłuchanie wszystkich kandydatów na żywo działa na korzyść konkursu i muzyków. Jest wiele powodów, dla których wolę słuchać wykonawców na żywo. Przede wszystkim uważam, że taki sposób preselekcji jest bardziej ludzki. Dzięki temu każdy, kto chciałby wziąć udział w konkursie, już na starcie ma szansę coś z niego wynieść. Każdemu z nich poświęciłem 15 minut, słuchając ich występu, po czym z każdym odbyłem pięciominutową rozmowę. Według mnie jest to nie tylko ludzkie podejście, ale także wielka inwestycja w młode pokolenie. Sama idea konkursowej rywalizacji powinna w dzisiejszych czasach ulec zmianie. Konkursy powinny dawać młodym ludziom jeszcze większe możliwości rozwoju ich kariery, stanowić swoistą trampolinę do sukcesu. Już na etapie preselekcji widać było ich niewiarogodne, ogromne pragnienie dążenia do do-

skonałości w świecie muzyki. A ja dołożyłem wszelkich starań, aby, wedle mojego gustu i umiejętności, wybrać najlepszych. Sądzę, że poziom zmagania konkursowych będzie bardzo wysoki, a i zaskoczeń nie zabraknie. Prawdę mówiąc, nie mam pojęcia, kto wygra. Większość z nich ma rzeczywiście duże umiejętności techniczne, a każdy ma coś do powiedzenia pod względem muzycznym, więc z optymizmem oczekuję rozwoju wydarzeń.

W programie tegorocznej edycji konkursu pojawiło się kilka zmian. Dlaczego tym razem już w pierwszym etapie usłyszymy skrzypków z akompaniamentem fortepianu?

W tej edycji konkursu najważniejsza jest dla mnie muzykalność. Chciałbym za wszelką cenę uniknąć atmosfery sportowej rywalizacji. Na etapie preselekcji kandydaci zaprezentowali utwory na tyle ambitne, że nie mam większych wątpliwości co do ich umiejętności gry

kojnym świecie potrzebujemy więcej czasu dla siebie, aby nasza dusza mogła zbliżyć się do absolutu. Muzyka jest jednym z najważniejszych i najpotężniejszych środków do osiągnięcia tego celu. Wśród muzyków szukam przede wszystkim osobowości przepełnionej duchową siłą i energią, która przemawia do publiczności. Artysta nie powinien wykorzystywać muzyki do wyrażenia samego siebie. Wręcz przeciwnie, jego ciało i dusza mają służyć najważniejszej misji, którą pełni muzyka – nieść ludziom ukojenie. Muzyka ma nas uwznioślać.

Wygrał Pan w swoim życiu wiele konkursów. Czy sądzi Pan, że to właśnie zwycięstwo w konkursie jest najlepszą trampoliną do sukcesu, czy jednak niekoniecznie?

Nadal uważam, że konkursy najlepiej określają to, kto jest... najlepszy? Niezwykle trudno jest powiedzieć, kto jest najlepszy, to zawsze kwe-

PRESTIŻ TEGO KONKURSU POLEGA MIĘDZY INNYMI NA TYM, ŻE JURY TWORZĄ SAME ZNAKOMITOŚCI, KTÓRE OSTATECZNIE BĘDĄ MUSIAŁY PODJĄĆ WSPÓLNĄ, CHOĆ MOŻE NIE JEDNOGŁOŚNĄ DECYZJĘ

na skrzypcach. W tym konkursie nie chodzi o to, kto gra szybciej czy głośniej, ale o to, kto ma osobowość i coś do przekazania. Właśnie dlatego już w pierwszym etapie utworem obowiązkowym jest część sonaty Beethovena, która dla młodego muzyka jest ogromnym wyzwaniem.

Celem konkursu jest wyłonienie zwycięzcy. Jakie powinien mieć cechy? Czego oczekujemy od wirtuoza w czasach nagrań i kanału YouTube?

Myślę, że w dzisiejszych czasach idea bycia muzykiem różni się od tej sprzed, powiedzmy, pięćdziesięciu lat. Dziś muzyka powinna być dla nas nie tylko jedną z form sztuki, ale przede wszystkim wytchnieniem dla duszy i ucieczką od rzeczywistości. W tym niespo-

stia wyboru. Jak można powiedzieć, że Heifetz był lepszy niż Menuhin? To niemożliwe. Myślę, że ci artyści byli przedstawicielami swojej epoki, i takich ludzi szukamy. Naszą misją, skromną misją jury, jest to, aby nie przeoczyć wielkiej gwiazdy. Musimy też być możliwie jak najbardziej obiektywni. Prestiż tego konkursu polega między innymi na tym, że jury tworzą same znakomitości, które ostatecznie będą musiały podjąć wspólną, choć może nie jednogłośnie decyzję. Tak czy inaczej, jest to doskonała okazja do wspólnej pracy i spotkania nie w atmosferze sportowej rywalizacji, ale w celu wyłonienia wspaniałych osobowości i porównania różnych stylów gry. A czy można wymarzyć sobie lepsze miejsce na takie spotkanie niż Poznań, miasto w pięknym kraju o wielkich tradycjach muzycznych? ■

Powrót Soyoung Yoon

Zwycięstwo podczas XIV Międzynarodowego Konkursu Skrzypcowego im. Henryka Wieniawskiego było ukoronowaniem popisów konkursowych w karierze **Soyoung Yoon**. Dziś koncertuje z najlepszymi orkiestrami świata u boku największych współczesnych mistrzów batuty.

ADAM OLAF GIBOWSKI

Urodziła się w Seulu 28 października 1984 roku. Swoją muzyczną przygodę ze skrzypcami rozpoczęła w wieku pięciu lat. Najpierw zdobywała laury w swoim rodzinnym kraju, Korei Południowej, wygrała na Konkursie Muzycznym w Chun-chu, Konkursie dla Młodych Muzyków w Seulu, a także otrzymała nagrodę Unpa Music Award. Z biegiem czasu zdobywała nagrody na prestiżowych konkursach muzycznych. Pierwszym poważnym sukcesem Yoon było zajęcie pierwszego miejsca na Międzynarodowym Konkursie Skrzypcowym Yehudi Menuhina w 2002 roku. Jest także laureatką Indianapolis International Violin Competition (2010), Konkursu Królowej Elżbiety w Brukseli (2009). Szczególnym dla koreańskiej skrzypaczki był rok 2007, w którym osiągnęła wspaniałe sukcesy: wygrała Konkursu Czajkowskiego w Moskwie, a także zdobyła Grand Prix na Konkursie Davida Ojstracha, otrzymując przy tym dwie nagrody specjalne – Virtuoso Special Prize i Lutosławski Society Special Prize.

Skrzypaczka ukończyła Seoul Arts High School oraz Korean National University of the Arts, gdzie studiowała pod opieką profesor Nam Yun Kim. Następnie przyszedł czas studiów w klasie profesora Zakhara Brona w Hochschule für Musik w Kolonii i Univeristy of Arts w Zurychu.

Soyoung Yoon występuje jako solistka z wieloma orkiestrami na całym świecie. Wśród nich można znaleźć Rosyjską Orkiestrę Narodową, belgijską National Orchestra, WDR Symphony Orchestra, NDR Radio Symphony Orchestra, Quebec Symphony Orchestra, Narodową Orkiestrę Radiową Kijowa, Euskadiko Bask National Orchestra, Bern Symphony Orchestra, Orkiestrę Symfoniczną w Zurychu, Philharmonie der Nationen, Moscow Virtuosi, London Mozart Players, Vienna Chamber Orchestra i Orkiestrę Kameralną w Zurychu. Soyoung Yoon występowała także z polskimi orkiestrami – Orkiestrą Filharmonii Poznańskiej, Orkiestrą Opery i Filharmonii Podlaskiej, a także z Orkiestrą Symfoniczną Filharmonii Śląskiej oraz z Narodową Orkiestrą Symfoniczną Polskiego Radia w Katowicach. W 2012 roku wraz z Orkiestrą Filharmonii Gorzowskiej

Fot. Archiwum Asrystycki

Po pięciu latach Soyoung Yoon wraca do Poznania.

nagrała płytę z koncertami skrzypcowymi Jeana Sibeliusa i Piotra Czajkowskiego.

Dla skrzypaczki równie ważna wciąż pozostaje gra zespołowa, do dziś jest koncertmistrzynią Orkiestry Symfonicznej w Bazylei. Ponadto lubi występy solowe, dotychczas dała recitale na wielu festiwalach, wystąpiła m.in. na Schleswig-Holstein Musik Festival, Musical Olympus Festival w Petersburgu, Festiwalu Rostropowicza w Moskwie oraz w takich miejscach, jak Tokyo Santori Hall, Tel Aviv Performing Arts Center czy Seoul Arts Center.

W czasie Konkursu Wieniawskiego Soyoung Yoon szybko trafiła na listę nazwisk, którym wróżono zwycięstwo. Rzadko zdarza się, aby publiczność i krytyka zgodnym głosem oceniała wybór zwycięzcy. W roku 2011 to właśnie miało miejsce. Po pierwszym etapie w jednej z recenzji można było przeczytać następujące słowa: „Poprzeczka jaką ustawiła Soyoung Yoon, znajduje się tak wysoko, że spośród wszystkich uczestników może ją przeskoczyć tylko ona sama! Sądzę, że jeżeli skrzypaczka w kolejnych etapach zagra tak samo, jak w pierwszym, to jury konkursowe nie będzie miało najmniejszych wątpliwości, komu przyznać laur zwycięstwa”. Na łamach „Rzeczypo-

spolitej” Jacek Marczyński donosił: „Gdyby 27-letnia Koreanka nie zdobyła Złotego Medalu, publiczność byłaby zawiedziona. Soyoung Yoon była faworytką od początku. A w II etapie fenomenalnie zagrała sonatę Prokofiewa i wzniosła się ponad poziom prezentowany przez pozostałych uczestników. Do końca nikt jej nie dorównał. (...) W koncertach Wieniawskiego trzeba nie tylko błysnąć wirtuozerią, ale i ciekawie poprowadzić narrację. Dla tegorocznych finalistów – poza Soyoung Yoon – okazało się to zbyt trudne”. Jeszcze w trakcie konkursu na łamach poznańskiej „Gazety Wyborczej”, Martyna Pietras tak charakteryzowała artystkę: „Koreanka Soyoung Yoon zachwyła wczoraj publiczność Konkursu Wieniawskiego. 27-letnia skrzypaczka już w I etapie dała się poznać jako wyrazista, ekspansywna, wręcz drapieżna osobowość muzyczna. W kuluarach mówi się, że ma ogromne szanse na zwycięstwo w konkursie”.

Po pięciu latach Soyoung Yoon powróciła do Poznania i wraz z Deutsche Kammerphilharmonie Bremen pod batutą Krzysztofa Pendereckiego zainaugurowała jubileuszowy XV Międzynarodowy Konkurs Skrzypcowy im. Henryka Wieniawskiego. ■

Soyoung Yoon rozpoczęła Konkurs Wiedeński w tanecznym rytmie

W obiektywie Leszka Zadronia 📷

MAXIM VENGEROV

Przewodniczący jury. Dyrygent, zdobywca statuetki Grammy i jeden z najbardziej rozchwytywanych solistów, karierę rozpoczął już jako pięciolatek. Nagrywał dla takich wydawnictw jak Melodia, Teldec czy EMI, prowadził wiele orkiestr na całym świecie. W grudniu 2017 roku poprowadzi w Moskwie spektakl Eugeniusz Oniegin, a w sezonie 2016/2017 zainauguruje sezon Sydney Symphony Orchestra. Poprowadzi również kończący sezon koncert Queensland Symphony Orchestra. Jego kolejne gościnne występy w charakterze dyrygenta obejmować będą koncerty z orkiestrą RTE z Dublina, orkiestrą Filharmonii Monachijskiej oraz Orkiestrą Symfoniczną z Melbourne. W nadchodzącym sezonie odwiedzi również Tokio i wyruszy w trasę koncertową po Europie z Toronto Symphony Orchestra. ■

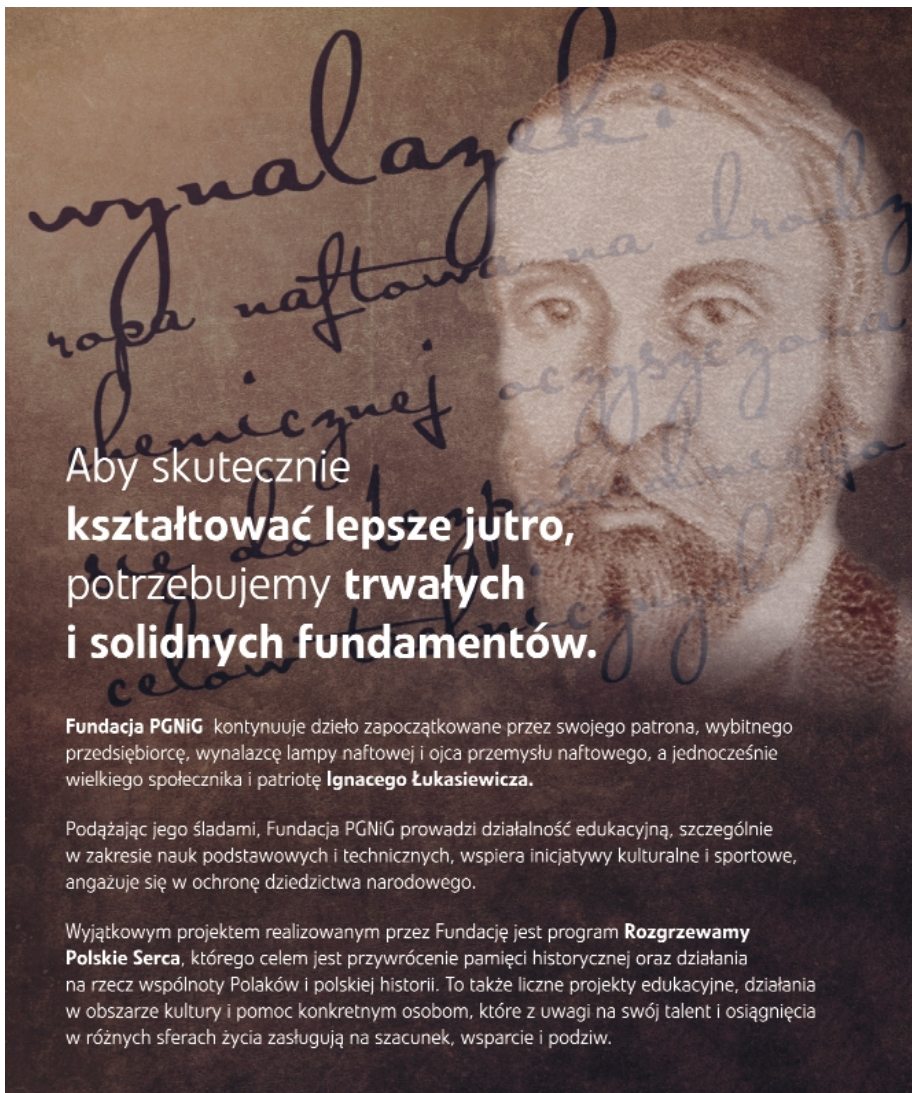
ALENA BAEVA

Skończyła klasę skrzypiec prof. E. Gracha w Konserwatorium Moskiewskim. Współpracuje z takimi orkiestrami jak Orkiestra Teatru Maryjskiego, Tokijska Orkiestra Symfoniczna, Orkiestra Filharmonii Sankt-Petersburskiej, Niemiecka Orkiestra Radiowa i z takimi dyrygentami jak V. Gergiev, K. Penderecki, Sir N. Marriner.

Laureatka Złotego Medalu na Międzynarodowym Konkursie im. H. Wieniawskiego w 2001 roku. Trzy lata później zdobyła Grand Prix na Międzynarodowym Konkursie im. N. Paganiniego i otrzymała prawa do koncertowania na skrzypcach Stradivariego, należących niegdyś do Henryka Wieniawskiego. Jej repertuar obejmuje ponad pięćdziesiąt koncertów skrzypcowych, a także wiele sonat oraz innych utworów pochodzących z różnych epok. ■

REKLAMA

wynalazek:
ropa naftowa
chemicznej oczyszczania
celu

Aby skutecznie kształtować lepsze jutro, potrzebujemy trwałych i solidnych fundamentów.

Fundacja PGNiG kontynuuje dzieło zapoczątkowane przez swojego patrona, wybitnego przedsiębiorcę, wynalazcę lampy naftowej i ojca przemysłu naftowego, a jednocześnie wielkiego społecznika i patriotę **Ignacego Łukasiewicza**.

Podążając jego śladami, Fundacja PGNiG prowadzi działalność edukacyjną, szczególnie w zakresie nauk podstawowych i technicznych, wspiera inicjatywy kulturalne i sportowe, angażuje się w ochronę dziedzictwa narodowego.

Wyjątkowym projektem realizowanym przez Fundację jest program **Rozgrzewamy Polskie Serca**, którego celem jest przywrócenie pamięci historycznej oraz działania na rzecz wspólnoty Polaków i polskiej historii. To także liczne projekty edukacyjne, działania w obszarze kultury i pomoc konkretnym osobom, które z uwagi na swój talent i osiągnięcia w różnych sferach życia zasługują na szacunek, wsparcie i podziw.

AKIKO TATSUMI

Laureatka międzynarodowych konkursów, zasiadała już wcześniej w jury międzynarodowych konkursów skrzypcowych, w tym moskiewskiego Konkursu im. Dawida Ojstracha, Konkursu im. Karola Lipińskiego i Henryka Wieniawskiego w Lublinie oraz konkursu w Monako.

Wykładała na Hochschule der Künste w Berlinie i prowadziła klasy mistrzowskie na Uniwersytecie Kalifornijskim, Uniwersytecie Wiedeńskim, Uniwersytecie w Grazu, w Hochschule für Musik „Mozarteum” w Salzburgu oraz w Hochschule für Musik w Zurychu. W tej chwili jest głównym wykładowcą na wydziale instrumentów smyczkowych szkoły muzycznej Toho Gakuen i dyrektorem ds. Muzycznych Międzynarodowej Akademii Muzycznej Courchevel w Kasamie w Japonii. ■

rozgrzewampolskieserca.pl

 FUNDACJA
PGNiG

ROZGRZEWAMY
POLSKIE SERCA
Fundacja PGNiG

BARTOSZ BRYŁA

Studiował w Staatliche Hochschule für Musik we Freiburg oraz w Akademii Muzycznej im. I. J. Paderewskiego w Poznaniu. Zwycięzca Ogólnopolskiego Konkursu Młodych Skrzypków w Lublinie, laureat Międzynarodowego Konkursu Skrzypcowego im. Henryka Wieniawskiego w Poznaniu, Międzynarodowego Konkursu Skrzypcowego im. Louisa Spohra we Freiburgu oraz Międzynarodowego Konkursu Muzyki Kameralnej w Colmar. Jest profesorem klasy skrzypiec oraz kierownikiem Katedry Kameralistyki w poznańskiej Akademii Muzycznej.

Uczestniczył w pracach jury ogólnopolskich i międzynarodowych konkursów skrzypcowych, kameralnych i lutniczych. Od czerwca 2007 roku jest prezesem Towarzystwa Muzycznego im. Henryka Wieniawskiego w Poznaniu. ■

ZAKHAR BRON

Znany na całym świecie wybitny skrzypek i ceniony pedagog. Laureat Międzynarodowego Konkursu Skrzypcowego im. H. Wieniawskiego w Poznaniu i Konkursu im. Królowej Elżbiety w Brukseli. Karierę pedagogiczną rozpoczął jako asystent Igora Ojstracha w słynnym Moskiewskim Konserwatorium im. Piotra Czajkowskiego. Prowadził klasy skrzypiec w Królewskiej Akademii Muzycznej w Londynie, Konserwatorium w Rotterdamie, Wyższej Szkole Muzycznej w Lubece oraz Wyższej Szkole Muzycznej w Kolonii.

Koncertował z wieloma orkiestrami, między innymi z Filharmonią Moskiewską i Nowosybirską. Prowadzi zajęcia w Escuela Superior de Musica „Reina Sofia” w Madrycie oraz w założonej przez siebie Akademii Muzycznej w Szwajcarii. ■

ILYA GRINGOLTS

Ceniony solista z bogatym repertuarem orkiestrowym. Był pierwszym wykonawcą dzieł takich kompozytorów jak P. M. Davies, A. Read Thomas, C. Bertrand i M. Jarrell. Interesuje go zwłaszcza wykonawstwo historyczne – tu na szczególną uwagę zasługuje jego współpraca z Fińską Orkiestrą Barokową i wykonanie *I Koncertu skrzypcowego* N. Paganiniego na strunach jelitowych w oryginalnej tonacji. Jest pierwszym skrzypkiem w założonym przez siebie w 2008 roku. zespole Gringolts Quartet. Występował z wybit-

nymi orkiestrami na całym świecie, m. in. z orkiestrą filharmonii w St. Petersburgu, Chicago Symphony, London Philharmonic, Melbourne Symphony, NHK Symphony, BBC Scottish Symphony oraz orkiestrą Filharmonii Narodowej w Warszawie. ■

DONG-SUK KANG

Studiował w nowojorskiej Juilliard School i w Curtis Institute. Po debiucie w Kennedy Center zdobywał kolejne laury na międzynarodowych konkursach, m.in. im. Carla Flescha w Londynie i im. Królowej Elżbiety w Brukseli. Występował z wieloma znakomitymi orkiestrami na całym świecie, m.in. w Filadelfii, Cleveland, Los Angeles i San Francisco. Jego nagrania, między innymi koncertów Nielsena i Elgara oraz wszystkich dzieł kameralnych Honeggera i Alkana zdobyły uznanie krytyków, potwierdzone nagrodami Grand

Prix du Disque przyznanymi przez Academie Charles Cros oraz Nouvelle Academie du Disque. Jest profesorem Yonsei University w Seulu oraz dyrektorem artystycznym Music Alp Festival we Francji i Seoul Spring Festival w Korei. ■

KONSTANTY ANDRZEJ KULKA

Jeden z najwybitniejszych polskich artystów-muzyków. Laureat Międzynarodowego Konkursu Skrzypcowego im. N. Paganiniego w Genewie i zdobywca I nagrody Międzynarodowego Konkursu ARD (Radia Niemieckiego) w Monachium. Występuje z najznakomitszymi orkiestrami, m.in. Berliner Phil-

harmoniker, Concertgebouw Amsterdam i London Symphony, uprawia muzykę kameralną, wykonuje recitale. Od 1984 roku nieprzerwanie współpracuje z Filharmonią Narodową w Warszawie. Od 1994 roku jest profesorem i kierownikiem Katedry Instrumentów Smyczkowych na Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina w Warszawie. Czterokrotnie był jurorem Konkursu im. H. Wieniawskiego w Poznaniu, a w 2006 roku. przewodniczącym jego jury. ■

15. Międzynarodowy Konkurs Skrzypcowy im. Henryka Wieniawskiego jest współorganizowany z Instytutem Muzyki i Tańca ze środków Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

ORGANIZATOR:

TOWARZYSTWO MUZYCZNE
IM. HENRYKA WIENIAWSKIEGO
W POZNANIU

WSPÓRORGANIZATORZY
I WSPÓŁFINANSOWANIE:

instytut muzyki i tańca
IMiT
Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego.

WSPÓŁFINANSOWANIE:

POZnań*
URZĄD MARSZAŁKOWSKI
WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

SPONSORZY GŁÓWNI:

ETP Międzynarodowe
Targi
Poznańskie
PGNiG
Enea

PARTNERZY:

NARODOWY
INSTYTUT
AUDIOWIZUALNY
NINA
POLSKE
RADIO
dwójka
KULTURA

PATRONI MEDIALNI:

TVP 3
POZNAŃ
POLSKA
PRESS
GRUPA
ams
iKS
Bilety

PETER ZAZOFSKY

Solista, pedagog, profesor Szwoliny i kameralistyki na Uniwersytecie w Bostonie. Jego międzynarodowa kariera rozpoczęła się od III nagrody w Konkursie im. Henryka Wieniawskiego w 1977 roku. Dwa lata później zdobył główną nagrodę w Konkursie w Montrealu, a po powrocie do Europy – II nagrodę w Konkursie im. Królowej Elżbiety w Brukseli i stypendium Avery Fisher Career Grant.

Koncertował w USA i w Europie z licznymi znakomitymi orkiestrami: Bostońską Orkiestrą Symfoniczną, Orkiestrą Filadelf-

fijską, Filharmonikami Berlińskimi czy Orkiestrą Symfoniczną z San Francisco. Zyskał uznanie za interpretacje koncertów epoki klasycyzmu, romantyzmu oraz utworów dwudziestego wieku. W 1987 roku. został I skrzypkiem znanego Muir String Quartet. ■

MARIOS PAPADOPOULOS

Pianista, dyrygent, założyciel i dyrektor muzyczny Oksfordzkiej Orkiestry Filharmonicznej oraz Orchestra in Residence Uniwersytetu Oksfordzkiego. Dyrygował kompletnym cyklem symfonii Beethovena oraz – będąc jednocześnie solistą – jego pięcioma koncertami fortepianowymi. Jako solista i dyrygent wykonał wraz z Oksfordzką Orkiestrą Filharmoniczną komplet koncertów fortepianowych Mozarta w 250. rocznicę urodzin kompozytora. Jako gościnny dyrygent i solista wystąpił

w ramach trasy koncertowej po Wielkiej Brytanii z Londyńską Orkiestrą Filharmoniczną i A. Balsom, Philharmonia Orchestra & Chorus, Orkiestrą Kameralną Unii Europejskiej oraz Królewską Orkiestrą Filharmoniczną. ■

REKLAMA

**Dodajemy
energii
klasyce**

Enea zaprasza na
15. Międzynarodowy
Konkurs Skrzypcowy
im. Henryka Wieniawskiego
Poznań, 8-23 października 2016 r.

enea.pl

KYOKO TAKEZAWA

Naukę gry na skrzypcach rozpoczęła w wieku trzech lat, a już jako siedmiolatka odbyła trasę koncertową po Stanach Zjednoczonych, Kanadzie i Szwajcarii ze Stowarzyszeniem Suzuki. Kameralistka, uczestniczka między innymi Grand Teton Music Festival, Aspen Music Festival i La Jolla Music Festival. Koncertowała z takimi sławami, jak Isaac Stern, Wolfgang Sawallisch i Josef Suk oraz Yo-Yo Ma i Pinchas Zukerman. Jako solistka występowała z orkiestrami amerykańskimi, m.in. New York Philharmonic, Boston Symphony i Chicago Symphony, oraz orkiestrami symfonicznymi w San Francisco, Cleveland i Baltimore. Ostatnio została uhonorowana prestiżową nagrodą Idemitsu Award za wybitny talent muzyczny. ■

ROBERT KABARA

Zdobywca nagród w konkursach im. Henryka Wieniawskiego w Poznaniu (1986), Australia Bicentennial w Adelajdzie (1988) oraz Konkursie im. Zino Francescattiego w Marsylii (1989). Występował na wszystkich znaczących estradach koncertowych w Europie, obu Amerykach i Japonii. Obecnie działa jako I dyrygent i doradca artystyczny Śląskiej Orkiestry Kameralnej w Katowicach. Wcześniej wykreował jako oryginalną markę Sinfonietę Cracovia, której dyrektorem i szefem artystycznym pozostawał przez dwadzie-

ścia lat, aż do 2014 roku. Ma na swoim koncie dyskografię obejmującą *Cztery pory roku* A. Vivaldiego, koncerty Wieniawskiego, Panufnika oraz Pendereckiego. Jako dyrygent nagrał też album *Wełtawa* z utworami Smetany i Dvořáka. ■

MAYUMI SEILER

Dyrektor artystyczny i założycielka towarzystwa muzyki kameralnej Via Salzburg Chamber Music w Toronto. Nagrywała dla takich wytwórni jak Virgin Classics, JVC Victor, Hyperion i Capriccio. Regularnie koncertuje w Europie, Japonii, Ameryce Północnej i Południowej. Współpracowała m.in. z City of London Sinfonia, Royal Philharmonic, Berlin Symphony i Moscow Symphony. Legendarny skrzypek R. Ricci zaprosił ją do wspólnego występu podczas swojego ostatniego koncertu w Washington DC. Jako solistka

występowała w najbardziej prestiżowych salach koncertowych świata, m.in. Roy Thompson Hall w Toronto, nowojorskiej Carnegie Hall, Concertgebouw w Amsterdamie i wiedeńskiej Musikverein oraz Barbican i Wigmore Hall w Londynie. ■

VERA TSU WEI-LING

Pedagog, profesor i wiceprzewodnicząca Chińskiego Towarzystwa Skrzypcowego i Chińskiej Federacji Kameralistów. Współprzewodnicząca pierwszej edycji Międzynarodowego Konkursu Skrzypcowego im. Isaaca Sterna w Szanghaju. Jurorka licznych prestiżowych konkursów na całym świecie, w tym Konkursu Królowej Elżbiety w Belgii, Międzynarodowego Konkursu Skrzypcowego w Buenos Aires i Konkursu Skrzypcowego im. Henryka Wieniawskiego w Poznaniu (w 2011 i 2016 roku). Jako solistka występuje z towarzyszeniem zarówno krajowych, jak i zagranicznych orkiestr, m.in. New York City Symphony, London Chamber Players, Orchestra de Cannes i Orkiestrą Symfoniczną Szwedzkiego Radia. ■

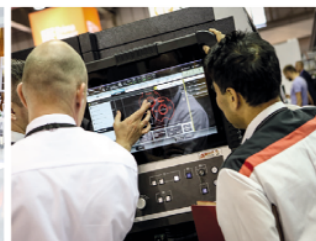
REKLAMA

Międzynarodowe Targi Poznańskie

spotkaj przyszłość

NAJWIĘKSZY
ORGANIZATOR
TARGÓW W EUROPIE
ŚRODKOWO-
WSCHODNIEJ

OD 95 LAT DZIAŁAMY
Z PASJĄ I WSPIERAMY
PASJE BIZNESOWE

ROZNIENIE 1100 000
GOŚCI TARGOWYCH
I KONFERENCYJNYCH
Z 82 KRAJÓW ŚWIATA

IMPREZY TARGOWE
DLA WSZYSTKICH
SEKTORÓW
GOSPODARKI

MECENAS MIĘDZYNARODOWEGO
KONKURSU SKRZYPCOWEGO
IM. H. WIENIAWSKIEGO,
JEDNEGO Z NAJBARDZIEJ
PRESTIŻOWYCH KONKURSÓW
SKRZYPCOWYCH NA ŚWIECIE

And then they will go to Verbier and Saint Petersburg

Interview with **Andrzej Wituski**, Director of The International Henryk Wieniawski Violin Competition.

You look so thrilled...

I have just heard that the airport building will very soon feature an inscription saying "The Henryk Wieniawski Airport Poznań-Ławica". We have been waiting for this moment for ten years. The Poznań airport was named after the patron of our competitions in 2006, and now finally everyone landing in Poznań will hear about Wieniawski.

I think that the world does know him anyway, hence the record number of applications for this year's competition. Over two hundred and fifty people from all over the world, including eighty Poles.

Many of them had applied to be able to perform in front of Maxim Vengerov, Chairman of the Jury, and have a chance to talk to him. It was him who had to select the best ones. Vengerov did an immense work. He auditioned all candidates in Toronto, Interlaken, Tokyo, and Gdańsk, explained why he was for or against, and decided to admit fifty of them to the competition. Some have withdrawn, so we will have 41 performers, including ten Poles.

It is a heavy responsibility that rests with the head of the jury.

But he is by no means afraid of that responsibility. He has already told me that the competition will see very mature violinists, as well as those who are a far cry from maturity, and the young ones who might not do that well but are talented and need strong impetus.

Maxim Vengerov is closely connected with our competition.

We could not wish for anyone better. I remember chairmen of the jury who would come to Poznań at the last moment, sit back and award their points. And now we boast a chairman with whom we have been arranging all details for the last four years, including the programme, members of the jury and assessment rules.

Will they be just?

Their assessment is always just, but we would like to avoid discussions about those who were treated unfairly...

I do not think we can avoid that. The audience has its favourites, and the critics also know better.

That is why we have decided that jurors will not assess their students, we will not change anything in the rules during the competition, and after the competition all decisions of the jury will be made public. Candidates will be advanced to the next round not only on the basis of the number of points, as differences are sometimes really slight, but a personal decision of each juror: yes or no. Moreover, the audience, the Board of Critics, and the Youth Jury may grant their own prizes. It has been like that for years.

The first competition in 1935 consisted of two rounds, the fifteenth edition will consist of four. These are almost one-hour-long recitals.

But what an opportunity to get to know the artist! The programme of the first round features an obligatory movement from Ludwig van Beethoven's sonata. Here we will know immediately who we are dealing with. While you may then shine in The Last Rose Of Summer by Ernst or another selected piece, in the sonata you are expected to show what you feel and whether you understand what you play. It is similar in subsequent rounds. The programme is supposed to offer violinists an opportunity to demonstrate their virtuosity but

also show if they are able to enchant us, make us really engrossed in the music.

And you have been so engrossed for almost forty years.

Longer than that. While still at university in 1952 I would run to auditions with my friends. We had only one ticket which we would pass to one another through the toilet window. I have been involved in organizing the competition since 1977, but it is the 2001, 2006, 2011 and 2016 competitions that I can call "mine" as I had been working on them from beginning to end. I am of course accompanied by my team of several people, only ladies, who are real experts in the field. It takes us four years to organize each edition. And they are always guarded by two gentlemen, whose names begin with a "W"... Wieniawski and Vengerov.

And the third name beginning with a "W"... is Wituski.

As I have mentioned, I am just doing my job. Henryk Wieniawski offers us his music, beauty and thrill. Maxim Vengerov devotes his soul, consummate skills and world prestige. Do you know how much he is doing to promote the competition? How many additional prizes in the form of concerts all over the world we owe to him? The venues include Verbier, Porto, Saint Petersburg, and several philharmonic halls in Germany. This is where our laureates will go and promote our competition. At one point I even had to ask him to stop organizing the prizes, because each benefactor wants to come and grant it personally, and I simply have no more seats for the gala concert. After all, I cannot possibly ask guests to sit on extra chairs.

It might be then a good idea to leave those prizes for the 2021 competition.

I will not be there then.

I cannot believe you are going to retire.

Then look at my date of birth, please. The Wieniawski Competition, the oldest violin competition in the world, is eighty one years old. And I am three years older. ■

DOROTA JUSZCZYK

I put priority on musicianship

Maxim Vengerov, Chairman of the jury, talks to Małgorzata Pawłowska about preliminary selection and the features he is expecting of young violinists.

It is for the second time that you are going to chair the jury of the Wieniawski Competition. How do you find yourself in this role and situation?

It's a great honor for me to be chairing again the wonderful jury of this great renowned competition that is known to the whole world as the leading violin competition. Since last year I have had quite a few experiences in the other competitions and so I hope that together with the other jury members we will again do a good job. Our job is a very modest job but a very important one – to choose the best one.

Unlike other members of the jury, you have already heard all the participants. What do you think about their abilities and what do you expect from them?

My discoveries to listen to all the candidates live I think has proven to work for the advantage of the competition and the players. There are many reasons why I prefer to listen live to the candidates. First of all, it is a more human way of choosing candidates prior to the competition. Everyone who is enrolled in the competition starts with getting something out of it. I have spent with each of them 15 minutes listening to them playing for me and we had a conversation for 5 minutes which I think is not only a human way of doing things like this but also it is a great investment to the young generation. So the idea of the competition should be transformed today. Competitions have to become even more of a greater and important platform for young people's career

development and also it should serve as the greatest start-up for their life. This preselection has proven that there is an incredible, enormous will to excel in the world of music. And according to my taste and my abilities, I have tried to choose the best ones. I believe the level is going to be very high, there may be some surprises. In fact, I really don't know who is going to win. Technically they are indeed, most of them, all equipped. Each of them has something to say musically, so I am very positive about what is going to come.

There are quite a few changes in the programme of this year's edition. Why is it already in stage 1 that we are going to hear violinists with piano?

In this edition of this competition I put priority on musicianship. I would like to avoid anything that has to do with a sportive event. They ha-

reality. In our turbulent world we need to dedicate more and more time to ourselves, so that our soul can be connected with the higher powers. Music is one of the most important and powerful tools to do that. First of all, in music my own criteria is to find spiritually uplifted personalities that have energy to appeal to audiences. They should not use the music to express themselves. On the contrary, they should use their bodies and souls to be part of the most important mission: to give people healing. Music should offer us another upgrade in our life.

You won so many competitions in your life. Do you think that winning a competition like this could be the best way to pursue a great career, or not necessarily so?

I still think that competitions are the greatest platform to define who is... the best? It is really

OUR MISSION, MODEST MISSION OF THE JURY, IS NOT TO MISS SUCH A GREAT STAR AND TO BE AS OBJECTIVE AS WE POSSIBLY CAN

ve played for me challenging pieces at the preselection, so I am more or less sure about their abilities to play the violin. This competition is not about who is faster, who is louder, but who has the personality and has something to say. That is why already in the first stage they have to play the movement of the Beethoven sonata, which is the ultimate test for the young musician.

The aim of the competition is to find the best player. What kind of features are we looking for? What do we expect from a virtuoso today, in the time of recordings, YouTube?

I think today the idea of a musician is a different idea than it was, for example, fifty years ago. Today we need to approach music not only as one of the forms of art but also as an exile for the human soul and an escape from

difficult to say who is the best, it is always a matter of choice. How could you say that Heifetz was better than Menuhin? It is impossible. I think those musicians were representing their times and we are certainly looking for such people. Our mission, modest mission of the jury, is not to miss such a great star and to be as objective as we possibly can. What makes this competition so important is that we have all these great personalities in the jury and all of us will have to come to the one decision which may not be unanimous, but still it is a great way to collaborate and to get together not for the sportive event but to define wonderful personalities, to compare their style one after another. And might there be a better place to do so than here in Poznań, in this wonderful country of great musical tradition? ■

Soyoung Yoon Is Back

Victory at the 14th International Henryk Wieniawski Violin Competition crowned **Soyoung Yoon's** competition career. Now she performs with the most recognized world orchestras under the baton of the most eminent conductors.

ADAM OLAF GIBOWSKI

Born on 28th October 1984 in Seoul, she began to play the violin at the age of five. She started the competition circuit in her native South Korea, winning the Music Competition in Chun-chu and the Competition for Young Musicians in Seoul; she also received the Unpa Music Award followed by consecutive prizes at prestigious music competitions. Her first major trophy was the First Prize at the 2002 Yehudi Menuhin International Violin Competition. She is also prize-winner of the Indianapolis International Violin Competition (2010) and the Queen Elisabeth Competition in Brussels (2009). Particularly exceptional was the year 2007 which brought her the First Prize at the International Tchaikovsky Competition and the Grand Prix at the David Oistrakh Competition, the Virtuoso Special Prize and the Lutosławski Society Special Prize.

Yoon graduated from the Seoul Arts High School and the Korean National University of the Arts, where she studied under Professor Nam Yun Kim. She continued her musical education with Professor Zakhar Bron at Hochschule für Musik in Köln and the University of Arts in Zurich.

She performs as soloist with numerous world orchestras, including the Russian National Orchestra, Belgian National Orchestra, WDR Symphony Orchestra Cologne, NDR North German Radio Symphony Orchestra, Quebec Symphony Orchestra, Polish National Radio Symphony Orchestra, National Radio Orchestra of Kiev, Euskadiko Bask National Orchestra, Bern Symphony Orchestra, Zurich Symphony Orchestra, Philharmonie der Nationen, Moscow Virtuosi, London Mozart Players, Vienna Chamber Orchestra and Zurich Chamber Orchestra. She has also collaborated with such Polish orchestras as Poznań Philharmonic Orchestra, Podlasie Opera and Philharmonic Orchestra, Silesian Philharmonic Orchestra and the National Orchestra of the Polish Radio in Katowice. In 2012, she recorded violin concertos by Jean Sibelius and Pyotr Tchaikovsky with Górzów Philharmonic Orchestra.

After five years Soyoung Yoon is back in Poznań.

Concertmaster of Basel Symphony Orchestra, she finds ensemble performance equally important in her career. She also enjoys solo appearances, giving recitals at many festivals, including Schleswig-Holstein Musik Festival, Musical Olympus Festival in St. Petersburg, and the Moscow Rostropovich Festival, and in such venues as Tokyo Santori Hall, Tel Aviv Performing Arts Center and Seoul Arts Center.

During the Wieniawski Competition, Soyoung Yoon soon ranked among the favourites to win the competition. Rarely do the audience and critics unanimously acclaim decisions of the jury, but this is exactly what happened in 2011. One of the reviews of the first round read: "Soyoung Yoon seems to have raised standards at such a high level that she is the only candidate to surpass it! If she keeps the standards in subsequent rounds, the jury will have no doubts who should win the competition." In the Rzeczypospolita daily, Jacek Marczyński commented: "Had the 27-year-old Korean not win the Golden Medal, the audience would have been really disappo-

inted. Soyoung Yoon had been a favourite from the very beginning. And in the second round her exquisite performance of Prokofiev's sonata considerably exceeded the level displayed by the other participants. None of them managed to rival her till the end. (...) Wieniawski's concertos do require virtuosity, but also interesting narration. Soyoung Yoon was the only competitor to face the challenge and live up to expectations." Still during the competition, Martyna Pietras described Yoon in the Gazeta Wyborcza daily: "Yesterday the audience was simply captivated by Soyoung Yoon's performance. Only the first round revealed the 27-year-old Korean's expressive, expansive, even predatory musical personality. She is unofficially regarded as a very probable winner of the competition."

After five years Soyoung Yoon returned to Poznań to inaugurate the jubilee 5th International Henryk Wieniawski Violin Competition with Deutsche Kammerphilharmonie Bremen conducted by Krzysztof Penderecki. ■

foto: | photo: Waldemar Kielichowski

Skrzypce w zbiorach polskich The Violin in Polish Collections

www.skrzypce.instrumenty.edu.pl
www.violin.instruments.edu.pl

Największa cyfrowa kolekcja instrumentów muzycznych w Polsce
Skrzypce z wiodących kolekcji; skrzypce zwycięzców konkursów lutniczych i wykonawczych
Unikatowe zdjęcia, opisy i materiały audiowizualne
Blog
Materiały w języku polskim i angielskim
Zakładka „Edukacja”

The biggest digital database of musical instruments in Poland
Violins held in leading collections; made by prize-winning luthiers; owned by champion violinists
Unique photographs, descriptions, recordings and videos
A blog to follow
Content in both Polish and English
Educational resources

Mone Hattori

Japonia

ur. 14.09.1999

Pianistka: Irina Vinogradova

Program

L. van Beethoven: *IX Sonata na skrzypce i fortepian A-dur* op. 47
H. Wieniawski: *Kaprys* nr 7 op. 10 „*La Cadenza*”
H. Wieniawski: *Fantazja na tematy z opery „Faust” Ch. Gounoda* op. 20
H. W. Ernst: *Wariacje na temat pieśni „Ostatnia róża lata”*
K. Szymanowski: *Źródło Aretuzy* z cyklu *Mity* op. 30

Hanna Asieieva

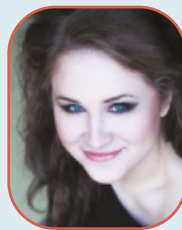
Ukraina

ur. 7.07.1987

Pianistka: Hanna HOLEKSA

Program

L. van Beethoven: *VI Sonata na skrzypce i fortepian A-dur* op. 30
H. Wieniawski: *Kaprys* nr 6 op. 10 „*Prelude*”
H. Wieniawski: *Polonez D-dur* op. 4
E. Ysaÿe: *VI Sonata na skrzypce solo E-dur* op. 27
K. Szymanowski: *Źródło Aretuzy* z cyklu *Mity* op. 30

Anna Malesza

Polska

ur. 3.09.1992

Pianista: Marcin Sikorski

Program

L. van Beethoven: *III Sonata na skrzypce i fortepian Es-dur* op. 12
H. Wieniawski: *Kaprys* nr 7 op. 10 „*La Cadenza*”
H. Wieniawski: *Polonez D-dur* op. 4
H. W. Ernst: *Wariacje na temat pieśni „Ostatnia róża lata”*
K. Szymanowski: *Źródło Aretuzy* z cyklu *Mity* op. 30

Maciej Burdzy

Polska

ur. 9.02.1990

Pianistka: Małgorzata Garstka

Program

L. van Beethoven: *VII Sonata na skrzypce i fortepian c-moll* op. 30
H. Wieniawski: *Kaprys* nr 7 op. 10 „*La Cadenza*”
H. Wieniawski: *Fantazja na tematy z opery „Faust” Ch. Gounoda* op. 20
E. Ysaÿe: *VI Sonata na skrzypce solo E-dur* op. 27
K. Szymanowski: *Źródło Aretuzy* z cyklu *Mity* op. 30

Alexis Roussine

Francja

ur. 9.05.1995

Pianista: Michał Francuz

Program

L. van Beethoven: *I Sonata na skrzypce i fortepian D-dur* op. 12
H. Wieniawski: *Kaprys* nr 2 op. 10 „*La Vélocité*”
H. Wieniawski: *Wariacje na temat własny* op. 15
E. Ysaÿe: *III Sonata na skrzypce solo d-moll* op. 27 „*Ballada*”
K. Szymanowski: *Driady i Pan* z cyklu *Mity* op. 30

Gregoire Girard

Francja

ur. 8.06.1997

Pianistka: Hanna HOLEKSA

Program

L. van Beethoven: *VII Sonata na skrzypce i fortepian c-moll* op. 30
H. Wieniawski: *Kaprys* nr 5 op. 10 „*Alla Saltarella*”
H. Wieniawski: *Wariacje na temat własny* op. 15
E. Ysaÿe: *III Sonata na skrzypce solo d-moll* op. 27 „*Ballada*”
K. Szymanowski: *Źródło Aretuzy* z cyklu *Mity* op. 30

Xingzhou Rong

Chiny

ur. 3.03.2000

Pianista: Michał Francuz

Program

L. van Beethoven: *III Sonata na skrzypce i fortepian Es-dur* op. 12
H. Wieniawski: *Kaprys* nr 4 op. 10 „*Le Staccato*”
H. Wieniawski: *Fantazja na tematy z opery „Faust” Ch. Gounoda* op. 20
E. Ysaÿe: *VI Sonata na skrzypce solo E-dur* op. 27
K. Szymanowski: *Romans D-dur* op. 23

Maja Syrnicka

Polska

ur. 13.12.1988

Pianista: Marcin Sikorski

Program

L. van Beethoven: *VI Sonata na skrzypce i fortepian A-dur* op. 30
H. Wieniawski: *Kaprys* nr 7 op. 10 „*La Cadenza*”
H. Wieniawski: *Polonez D-dur* op. 4
K. Penderecki: *La Follia*
K. Szymanowski: *Źródło Aretuzy* z cyklu *Mity* op. 30

Amelia Maszońska

Polska

ur. 20.07.1993

Pianista: Michał Francuz

Program

L. van Beethoven: *III Sonata na skrzypce i fortepian Es-dur* op. 12
H. Wieniawski: *Kaprys* nr 7 op. 10 „*La Cadenza*”
H. Wieniawski: *Fantazja na tematy z opery „Faust” Ch. Gounoda* op. 20
E. Ysaÿe: *III Sonata na skrzypce solo d-moll* op. 27 „*Ballada*”
K. Szymanowski: *Narcyzy* z cyklu *Mity* op. 30

Zufina Bekmoldinova

Kazachstan

ur. 13.07.1991

Pianistka: Hanna HOLEKSA

Program

L. van Beethoven: *V Sonata na skrzypce i fortepian F-dur* op. 24
H. Wieniawski: *Kaprys* nr 5 op. 10 „*Alla Saltarella*”
H. Wieniawski: *Scherzo-Tarantella g-moll* op. 16
E. Ysaÿe: *III Sonata na skrzypce solo d-moll* op. 27 „*Ballada*”
K. Szymanowski: *Romans D-dur* op. 23

JUTRO GRAJĄ:

Richard Lin

Tajwan/USA

Marie Bégin

Kanada

Hadar Rimon

Izrael

Alexander Kuznetsov

Rosja/Szwajcaria

Vasyl Zatsikha

Ukraina

Arsenis Selalmazidis

Rosja/Grecja

Shiori Terauchi

Japonia

Celina Kotz

Polska

Rustem Monasypov

Rosja

Stepan Lavrov

Rosja

Jung Min Choi

Korea

JUTRO W GAZECIE:

Dobrego skrzypka poznam po tym jak stroi instrument

– mówi profesor **Bartosz Bryła**

Repertuarowe strategie